

Przegląd Konecki

Indeks 329053

Samorządowy Tygodnik Powiatowy

Nr 20 (82) 16 maja 2001 r. Cena detaliczna 1,20 zł

ISSN 1508-9215

FALKÓW * GOWARCZÓW * KONSKIE * RADOSZYCE * RUDA MALENIĘCKA * SŁUPIA * SMYKÓW * STAPORKÓW

STRONA 6

EDUKACJA

16 maja 2001 r.

Wszelchnica Konecka naszą edukacyjną szansą

Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Wspierania Rozwoju Powiatu” Wszechnica KONECKA powołane zostało 26 maja 2000 r. przez grupę 26 osób, wśród których znaleźli się przedstawiciele samorządu powiatowego, samorządów miast i gmin oraz zakładów przemysłowych i instytucji z terenu powiatu koneckiego. 22 sierpnia 2000 r. Sąd Okręgowy w Kielcach dokonał rejestracji stowarzyszenia, którego zasadniczym statutowym celem ma być aktywizowanie i wspomaganie rozwoju społeczno-gospodarczego powiatu koneckiego poprzez tworzenie edukacyjnych warunków do indywidualnego rozwoju jego mieszkańców, zwłaszcza osób dorosłych.

Powstała zatem dobrowolna, samorządna i pozarządowa organizacja społeczna otwarta dla każdego, kto go jest przylączył się do wspólnego działania, dla dobra publicznego. Organizacja pragnie skupiać ludzi dobrej woli i szlachetnego działania, ludzi wrażliwych społecznie, dla których osobiste racje i przekonania polityczne czy światopoglądowe nie stanowią bariery we współdziałaniu dla dobra mieszkańców naszej małej ojczyzny.

Po uprawnieniu się do postawienia o wpisaniu stowarzyszenia do rejestru prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Kielcach 24 października 2000 r. odbyło się pierwsze walne zgromadzenie członków TWRP Wszechnica KONECKA, na którym dokonano wyboru władz stowarzyszenia na kadencję 2000-2004 oraz określono główne kierunki jego działalności w okresie do czerwca 2001 r., tj. do następnego walnego zgromadzenia.

Za priorytetowe w pierwszym okresie działalności stowarzyszenia (tj. do czerwca 2001 r.) uznano następujące zadania:

1. Prowadzenie Koneckiego Ośrodka Zaimpulsowego Kształcenia Akademii Świętokrzyskiej oraz tworzenie warunków (technicznych, organizacyjnych i finansowych) do zwiększenia liczby studentów i poszerzenia kierunków kształcenia, a także zapewnienia dobrego poziomu dydaktycznego.
2. Pozyskiwanie członków stowarzyszenia – do współpracy, współdziałania i współfinansowania statutowej działalności „Wszelchnicy Koneckiej”.
3. Podejmowanie pierwszych prób współorganizowania działalności edukacyjnej (kursy, szkolenia) oraz kulturalno-oświatowej (seminaria, imprezy promujące Koneccyznę, itp.).

Mija szósty miesiąc działalności TWRP „Wszelchnica Konecka”. Pora poinformować mieszkańców Koneccyzny, członków i sympatyków naszego stowarzyszenia oraz wszystkich uważnych obserwatorów życia społecznego w naszej małej ojczyźnie powiatowej o tym, co udało się naszemu stowarzyszeniu pożytecznego zrobić. Pora też zachęcić do publicznej debaty nad edukacyjnymi programami i barierami rozwoju społeczno-gospodarczego Koneccyzny.

Najpierw kilka informacji dotyczących organizacji pracy stowarzyszenia. Powołany przez walne zgromadzenie Zarząd TWRP „Wszelchnica Konecka” w składzie:

Antoni Szkurlant (prezes), Artur Kolałowski (wiceprezes), Bronisław Bury (sekretarz), Urszula

Grabowska (skarbnik), Ryszard Myszowski (członek zarządu) odbył 7 posiedzeń, poświęconych głównie problemom pozyskiwania członków stowarzyszenia, prowadzenia Koneckiego Ośrodka Zaimpulsowego Kształcenia oraz sprawom organizacyjnym składki, pozyskiwania członków, itp.). Stowarzyszenie uzyskało numer REGON i NIP oraz numer konta bankowego (na które – jak dotąd – nie wpłynęły deklarowane składki członkowskie).

Blądzącymi sprawami administracyjnymi związanymi z działalnością „Wszelchnicy” oraz prowadzeniem zamiejscowego Ośrodka Kształcenia Akademii Świętokrzyskiej – Filii w Piotrkowie Trybunalskim zajmuję się niżej podpisany (dla zapoznania ciekawości obserwatorów dodam, że zajmuję się z własnej woli, głównie społecznie, poza pracą zawodową i boż jakiegokolwiek wynagrodzenia).

Do stowarzyszenia wpłynęło 6 deklaracji członkowskich od osób fizycznych oraz 4 od osób prawnych. Według stanu na dzień 15 sierpnia 2001 r. TWRP „Wszelchnica Konecka” liczy 32 członków zwyczajnych oraz 6 członków wspierających. Członkami wspierającymi są:

- CERAMIKA GRES SA Kopaniń.
- HYDRONEL Sp. z o.o. Koneckie.
- Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Staporkowie.
- samorząd powiatowy w Koneckim.
- samorząd miasta i gminy Koneckie.
- Koneckie Zakłady Odlewnicze SA.

Niewątpliwym i wymiernym osiągnięciem „Wszelchnicy Koneckiej” w mijającym półroczu jest zapewnienie dobrych (jak na obecne potrzeby i możliwości) warunków organizacyjno-technicznych do prowadzenia zajęć w Koneckim Ośrodku Zaimpulsowym Kształcenia Akademii Świętokrzyskiej – Filii w Piotrkowie Trybunalskim. Aktualnie kształcą się w nim 32 studentów I roku na kierunku ekonomia, specjalności agrobiznes z informatyką stosowaną (z poszerzonym programem I roku studiów o problemy marketingu i zarządzania w gospodarce żywnościowej). Ośrodek dysponuje wydzielonymi pomieszczeniami w ZSZ nr 1 w Koneckim. Powstała podręczna biblioteczka naukowa oraz zgromadzono niezbędne pomoce dydaktyczne. Wykładowcom na I roku studiów są pracownicy naukowej Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach – Filii w Piotrkowie Trybunalskim oraz innych uczelni (Łódź, Warszawa, Katowice). Za pracę prowadzi 3 profesorów i 6

doktorów. Lektoraty języków obcych (angielski, niemiecki, rosyjski) prowadzą zatrudnieni przez uczelnię nauczyciele szkół średnich z Koneckim i Staporkowa. W zgodnej opinii wykładowców „Ośrodek Konecki jest dobrze wyposażony”, a grupa studentów, choć niebyleżna, „to ludzie poważnie traktujący studia, do których warto przychodzić...”. Podkreśla się przy tym fakt zorganizowania w ośrodku nieodpłatnych zajęć wyrównawczych z matematyki dla słuchaczy mających trudności w opanowaniu materiału przewidzianego programem studiów.

Wykładowcy podkreślają także sprawność organizacji zajęć dydaktycznych oraz zyciową pomoc, z jaką spotykają się w Koneckim Ośrodku przy rozwiązywaniu „drobnych, ale uciążliwych problemów związanych z dojazdami na wykłady i ćwiczenia.

Niewątpliwie ważnym osiągnięciem „Wszelchnicy” jest pozyskanie i wymienionych wcześniej członków wspierających, a zwłaszcza takich potentatów, jak samorząd powiatowy oraz samorząd miasta i gminy Koneckie. Fakt podjęcia uchwał o przystąpieniu do Towarzystwa Wspierania Rozwoju Powiatu Wszechnica KONECKA przez wspomniane samorządy oraz inne firmy i instytucje jest nie tylko dowodem społecznego zaufania do powstałego stowarzyszenia, ale także (i to wydaje się szczególnie cenne) jest wyrazem

świadomości i dalekowzroczności w myśleniu i działaniu na rzecz dobra publicznego. Wspomaganie rozwoju naszej powiatowej ojczyzny poprzez wspomaganie indywidualnego rozwoju jej mieszkańców, poprzez stwarzanie ludziom warunków do nieustannego podnoszenia poziomu wiedzy ogólnej i zawodowej, to w istocie najbardziej „rentowna” działalność społeczna, a zarazem trwałą pomoc, jaką „Wszelchnica” może świadczyć ludziom, zwłaszcza osobom dorosłym. Można uznać za truizm twierdzenie, że wszelki postęp i rozwój rodzi się w głowie, umacnia w sercu, a realizuje przez czynność człowieka. To prawdę trzeba jednak powtarzać i utrwalać w świadomości społecznej. Trzeba powtarzać prawdę, że głównym narzędziem postępu i rozwoju środowiska jest edukacja, rozumiana szeroko jako ogół procesów dydaktyczno-wychowawczych zmierzających w istocie do zmiany ludzi stosownie do celów i ideałów społeczeństwa w danym okresie historycznym. „Zmiana ludzi” – w znaczeniu wyposażania ludzi w wiedzę, umiejętności i

sprawność (umysłowe i fizyczne); rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz kształtowanie społecznie akceptowanych postaw i zachowań.

Dzisiaj coraz częściej i powszechniej mówi się o ogromnej roli edukacji w przezwyciężaniu problemów, wyzwani i zagrożeń cywilizacji początku XXI wieku. Podzielił społeczeństw i grup społecznych na bardziej i mniej wykształcone stwarzając realne zagrożenia dla procesów demokratyzacji oraz stanowiąc dobry grunt dla kształtowania się różnych totalitarnych. Edukacja, a zwłaszcza edukacja ustawiczna, będąca procesem całościowym, mocno osadzonym w realiach życia, jest drogą do przezwyciężenia wspomnianych podziałów, a w konsekwencji – drogą do zapewnienia ludziom większego poczucia bezpieczeństwa i możliwości swobodnego rozwoju. W tym miejscu warto zachęcić do uważnej lektury głośnego raportu UNESCO, znanego pod polskim tytułem „Edukacja: jest w niej ukryty skarż”. J. DeLors, przewodniczący powołanej przez ONZ w 1993 r. Międzynarodowej Komisji ds. Edukacji dla XXI wieku, we wstępie do wspomnianego raportu napisał: edukacja („...”) nie jest cudownym środkiem ani zaklęciem »szczęście otworz się«, wprowadzającym w świat, który urzeczywistni wszystkie ideały. Jest z pewnością tylko jednym ze sposobów, lecz w większym stopniu niż inne służącym bardziej harmonijnemu, autentycznemu rozwojowi ludzi, którego celem jest likwidacja ubóstwa, wykluczenia, niezrozumienia, ucisku, wojen (...).”

Zwłaszcza, że wspomniany raport nie jest dziełem jednego człowieka, ale efektem kilkuletniej pracy licznego, międzynarodowego zespołu naukowców, wśród których znalazło się miejsce także dla Polaka, warto poświęcić treści raportu trochę uwagi, by zwrócić się, jak trafna jest propozycja, aby sensem edukacji ustawicznej było: „uczyć się, aby wiedzieć; uczyć się, aby działać; uczyć się, aby być i żyć wspólnie...”.

Dla nas szczególnie ważne powinno być dzisiaj wezwanie do tego, by „uczyć się, aby żyć wspólnie”. Uczyć się całe życie, a nie tylko w szkole podstawowej, gimnazjum czy w szkole średniej. Uczyć się niezależnie od wykształcenia, stanowiska w pracy czy pełnionej roli społecznej. Uczyć się nieustannie nie po to, aby nadążyć za uciekającym czasem w rozwoju, ale aby wyprzedzać ten czas i mieć wpływ na kreowanie nowej rzeczywistości.

Przedstawione w niniejszym zskrócie informacje i związane z nimi refleksje na temat zjawiska społecznego, jakim jest – moim zdaniem – powstanie i dotychczasowa działalność TWRP Wszechnica KONECKA – pragnę potraktować jako zachętę do szerokiej dyskusji na temat eduka-

cji ustawicznej w naszym powiecie oraz jej roli, zadań, form organizacyjnych i znaczenia dla rozwoju społeczno-gospodarczego „powiatowej ojczyzny”. Pragnę także zachęcić do szukania wspólnej odpowiedzi na następujące pytania o „edukacyjne potrzeby i bariery” rozwoju powiatu koneckiego:

- Czy rozwój edukacji ustawicznej może być szansą ograniczenia bezrobocia?
- Co utrudnia bądź uniemożliwia kształcenie dorosłych „do samozatrudnienia”, tj. do tworzenia stanowisk pracy w małych, często jednoosobowych bądź rodzinnych firmach, głównie usługowych (np. usługi agroturystyczne)?
- Jak ograniczyć negatywne skutki, często niezdrowej i będącej – jak sądzę – efektem błędów w ustawodawstwie, rywalizacji różnych organów i ośrodków władz decydujących o kształcie i rozwoju edukacji?
- Czy i w jakiej formie samorządy powinny wspomagać finansowo tych dorosłych mieszkańców powiatu, a zwłaszcza bezrobotnych, którzy podejmują trud kształcenia i dokształcania ogólnego i zawodowego?
- Co należałoby zrobić, aby wyzwać bądź pobudzić aktywność mieszkańców powiatu koneckiego (zwłaszcza zamieszkałych na wsi) w kultywowaniu tradycji ludowych, pielęgnowaniu i rozwijaniu twórczości artystycznej oraz w tworzeniu bazy usług agroturystycznych?
- Co należałoby pilnie zrobić, aby szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze funkcjonujące na terenie powiatu koneckiego stawały się rzeczywistymi centrami oświatowymi, swoistymi „wyspami promieniującymi” w środowisku dorosłych mieszkańców danej miejscowości?

Pytań o edukacyjne „progi i bariery” rozwoju społeczno-gospodarczego powiatu może być znacznie więcej. Trzeba jednak od czegoś zacząć. Zaczniemy zatem publiczną dyskusję od próby odpowiedzi na pytania, które już padły. Taka dyskusja jest potrzebna także po to, aby przybliżyć mieszkańcom Koneccyzny rzeczywiste, a nie domniemane cele Wszechnicy KONECKIEJ, która już dzisiaj jest – jak sądzę – wymierną wartości. Taka wartość, jaką jest np. dla mieszkańców powiatu koneckiego „Syna”, bądź dla mieszkańców powiatu zamojskiego „Wszelchnica Roztoczańska”. Choć wspomniane stowarzyszenia działają już blisko 3 lata, Wszechnica KONECKA ma na swoim koncie nie mniejsze od nich sukcesy, z których największym jest skuteczne prowadzenie Zaimpulsowego Ośrodka Kształcenia Akademii Świętokrzyskiej – Filii w Piotrkowie Trybunalskim. Warto także wspomnieć o tym, że aktualnie trwają uzgodnienia z innymi organizacjami i instytucjami, aby ogólnopolską inaugurację Roku Oświatowego 2001 odbyć w Ko-

ńcu września w Koneckim, inauguracją tą Wszechnica KONECKA weszłaby w pierwszy „pełny” rok oświatowy 2001/2002 z szeroką ofertą edukacyjną, skierowaną już nie tylko do kandydatów na studia zaoczne, ale do wszystkich, którzy będą chcieli korzystać z wykładów z różnych dziedzin wiedzy bądź kursów. Jedynym warunkiem powodzenia powyższych zamierzeń Wszechnicy KONECKIEJ jest jej umocnienie organizacyjno-techniczne, co wiąże się z koniecznością posiadania środków finansowych na „rozruch” działalności edukacyjnej.

Na marginesie warto także zauważyć, że pojawiające się sceptyczne, a nawet podejrzliwe uwagi na temat celowości finansowania działalności Wszechnicy KONECKIEJ traktować można jedynie jako przejaw krótkowzroczności w myśleniu i działaniu na rzecz rozwoju społeczności naszego powiatu. Umocnieniu „Wszelchnicy” nie służą zatem wygłaszane w ostatnim czasie opinie o jakimś „dodatkovym opodatkowaniu” mieszkańców czy o braku skutecznej kontroli nad wykorzystaniem składek członkowskich, itp. Wydaje się, że u podstaw takich „antyreakcyjnych” naszego stowarzyszenia leży z jednej strony alergiczna nieufność do ludzi, zwłaszcza myślących inaczej z drugiej zaś – brak zrozumienia dla celów, dla których stowarzyszenie zostało powołane. Wypada rzę jeszcze stwierdzić, że Wszechnica KONECKA jest stowarzyszeniem, które ma służyć całej społeczności lokalnej, a nie określonym kręgom, opcjom politycznym czy jednostkom. Idea bezinteresownej służby społecznej nie jest jeszcze – jak sądzę niekorzystny – reliktem przeszłości, choć ludzie ją realizujący mogą się wydawać niepokornymi idealistami, oderwanymi od twardej rzeczywistości, w której dominuje ekonomiczny interes.

Zakończenie jeszcze jedna refleksja, tym razem odnosząca się do lokalnych mediów oraz postępowania ludzi zaangażowanych w spory polityczne. Jest, w moim przekonaniu, duża wartość oraz oznaka dojrzałości do działalności publicznej, że ludzie się różnią, dyskutują, wygłaszają odmienne poglądy. Trzeba się jednak, jak pisał poeta umieć „różnić pięknie”. Polemizować merytorycznie i atakować poglądy, a nie wyrażających te poglądy ludzi. Rola lokalnych mediów w upowszechnianiu kultury dyskusji oraz poszanowania godności drugiego człowieka jest ogromna. Jako uważny czytelnik miejscowej prasy dostrzegam i cieszę się z jej „dojrzwiania” oraz rosnącej roli w środowisku lokalnym, ale też martwię się tym, że owo „dojrzwianie” jest zbyt wolne, jak to przytębia czasów, w których żyjemy.

Bronisław BURY